

מלאה לעניינינו ואנשי האיגוד המקצועי הביעו רצונם לבקר בארץ. אמרתי כי לא
חייתי מיעץ להזמין אותם, אבל אם הם שנו - יש להח לבוא.

- אה"צ נחכנסו חברינו, מסרתי על החששות כי ארה"ב תפסיק זרם כסף מארה"ב
אם נשאר בעזה ועל חוף אילת. כל המטובים (קדיש, נמיר, שיטריה, זיאמה, אשכול)
הסכימו שנקח על עצמנו סיכון זה. נמיר שאל אם אין חשש שאם העצרה תכריז
עלינו כחשפן - תהרוס אתה המדינות הערביות בעזרת רוסיה אח ישראל ואולי זוהי
מטרת השלטון בארה"ב. אמרתי שזהו חשש רחוק. אשכול סבור שנוכל להתקיים בלי
כסף אמריקני. גיורא דורש הודעה מוקדמת מצד הממלגה בענין זה. התנגדתי לכך;
א - נחכה לבוא גולדה, ב - זה עלול להזיק. יתכן שאחרי החלטת הממשלה נכנס
המרכז ויחליט על עמידה בכל התנאים. הצעתי ועדה של הממלגה תכין הצעה על
קיצוצים וקיצוצים והורדת רמת החיים.

- בערב הודיעו על התפטרות אידן. הידיעה באה מפרים ולא מלונדון.

- יעקב הרצוג סבור שלא ימצאו שני שלישים בעצרה להטיל עלינו בנקציות.
לפי הידיעות - מתרבה החבנה בעמדתנו לגבי שרם-א-שיך, לא כך לגבי עזה. שאלני
מה מירוש פיקוח או"ם. אמרתי - מפקח שימסור דו"ח לאו"ם, אבל לא יתערב בשלטון.

10.1.57, יום ה' ח' שבט

עניתי הבוקר למכתבו של קוומה נקרומה, רה"מ בגנה העמידה. אם רק לחץ
המאבק לא יפריע - יש בדעתי לנסוע לחגיגת ההתעצמות של חוף חזהב החל בשעה
למרט.

- באחת עשרה באה גולדה אצלי, הביעה לארץ בחמש כבוקר. מטרה רשמית מעצרת, מהמטריילר ומדלס. כירגנו השאלות .
- בחמש לפנות ערב תתייעצנו? גולדה, איחן, הרצוג, משה ואשכול על מיצרים ועזה. ההלטנו לא לזוז משני המקומות ויהי מה. הרצוג סבור שלא יהיו 2/3 בעד סנקציות נגדנו אבל אין כל בסחין, גם אם הנחת הרצוג נכונה, שארה"ב לא הנקוט בסועל בסנקציות נגדנו. היא למעשה הפסיקה הדיון על מלווה, מענק ועודמי מזון. ויחכן שחטיל אמכרגו על חוצאת כמפיים לישראל. לדעה אשכול לא יהיה בכך אסון מזעזע.
- בשמונה בערב ישיבת ועדה חוץ, גולדה מטרה רשמית ואני הצעתי לא לזוז מעזה וממיצרים ולקבוע ועדה שתכין סיד חכמית חירום כלכלית במקרה של סנקציות מצד או"ם או ארה"ב. חוטל על גיורא ואשכול לפנות ועדה זו.
- הוצע גם לכנס יחדות העולם לעמוד אחנו במאבק זה. חוסכם לא לפנות עכשיו כמלחמה נגד המטריילר. אם כי התנהגותו ביחס לנאצר, יחודי מצרים ונקיטת אימה ואימה היא מכחיל.
- מכתבו של אלי דינבורב לחדי מטוף דיצטבר על הלך הרוחות בבית הלבן, וביחוד על החנחה המשתורית כי ישראל היא חוויה המטרייע ליחסים תקינים עם העולם הערבי, מעורר דאבה, ביחוד לאור שיחה דלס עם גולדה ("דאבהי אין התקיים ישראל בעולם פוקף איבה) ולאור השיר האחרון אלי מטעם מחלקת חוץ ע"י לוסון.
- ונמיר הביע החשש שאמריקה עלולה להפקיר אותנו אם הערבים בעזרת הרוסיים יתקיפו אותנו.